

יחסים מרחביים

המישור ליד שער הדמעות

"הנציגים הערביים בתעידת אדיס-אבבה נדהמו להיחזק מה רבה ההשפעה הישר-

הרקע המיסטי ברור למדי: המסורת הי-

אולם הרקע המדיני הריאלי חשוב הרבה יותר. הוא גורם לכך שיחסי ישראל-חבש,

אי בים עויין. חבש היא מדינה נוצרית, המוקפת כמעט כולה מדינות מוסל-

כל זה גורם לכך שחבש, כמו ישראל, מרגישה את עצמה כאי בים עויין, מחפשת בעלות-ברית מחוץ לטבעת-הכיתור. הברית עם ישראל נראית לה בטוחה ביותר. כי

החברית, אינה מסוגלת להשתלט על חבש. אולם גם זה אינו העיקר. חשוב עוד יותר המצב הגיאוגרפי המיוחד של חבש.

הצרה היא שגם היציאה מנמל מסאווה האיריתריאה אל הים הפתוח נתונה בסכנה.

המוצא הדרומי של יס"סוף, שרוחבו כ-20 מילי, קרוי באב אל-מנדב - שעה הידמות *ארכע מדינות משקיפות על מיצר זה: תימן, עדן הבריטית, חבש וסומאלה.

חשיבות מברעת לגורל סומאלה הצרפתית כי נמלה-הבריה שלה, גיבוטי, חולש למעשה על המיצר.

אוכלוסיית גיבוטי היא מוסלמית, והיא מושפעת מרדיו קאהיר. מלחים ישראלים, שנודמו למקום, מוזהרים על-ידי המישטרה שלא להיכנס לרחובות צדיים, להישאר ברחוב הראשי. אחרת צפויה להם סכנה של משפט-לינץ.

כל האומה הסומאלית חדרה רוח לאומי נוח קיצונית, בעלת גוון דתי. מפעם בעם השאיפה הלהטת לאחד את כל בני העם הסומאלי במדינה אחת. שאיפה זו מאיימת על חבש (שחלקה הדרומי מאוכלס סומאליים) ועל קניה (שגם לה יש חבל סומאלי), והיא מביאה לשאיפה הטבעית לצרף את גיבוטי למדינת סומאליה.

לחבש היתה זאת מלכת-מות. הדבר עלול לא רק לחסום בפניה את היציאה אל הים הפתוח, אלא גם לחסום את הקשר עם הים עולם. כי הרובת היחידה לאדיס-אבבה, (הפרח החדש) יוצאת מגיבוטי. רכבת זו דורשה לחבש כמו אחיר לנשימה.

הכוונה לדמעות הכוסים, שנחטפו על-ידי סוחרי-עבדים ערביים במרח אפריקה, הובלו דרך מיצר זה לשווקי המרחב. לפי גירסה אחרת הכוונה לדמעות הימאים שי ניספו במיצר המסוכן. ** השפה העיקרית של חבש, אמהאריית, היא שפה שמית. "אדיס" היא "חדש", "אבבה" היא המילה העברית "אב" (מתחרו עם לב), פרח.

להם לראשונה כי מזה כמה ימים שוהה בארץ זאן-זאק סרבאן-שרייבר, עורך ה"שבעון הצרפתי ל'אספרס". בלי שרשרת זהב. בשביל מנהלי ה-

הם מקבלים אותם בנמל-התעופה או ליד כביש האוניה, מעסיקים אותם 24 שעות ביממה בטוילים מודרניים, מבמכמים באוד-ניהם ללא הפסק את התעמולה הרישמית, דואגים כי לא יבואו בשום מגע עם אנשים בלתי-רצויים, העלולים להשמיץ באוזניהם דיעות אחרות.

בדרך כלל מצליחה שיטה זו - בעיקר מפני שהתעמולה הרישמית מצטיינת באמצעים בלתי-מוגבלים, והאורחים יודעים כי הליכתם בתלם הרישמית תביא להם אירוח יקר בחינם, תצלומים עם ראשי המדינה ו"שפע הנאות אחרות.

אולם סרבאן-שרייבר לא היה מעוניין ב"כל אלה. העורך הצעיר, הלוחם כימעט לבדו נגד כל השלטון הצרפתי, השנוא שינאת-מדת על-ידי מרכזה-הבטחון הצרפתי וה"מפיץ לאירבע דיעות בלתי-פופולריות, קנה לו שם באומץ-לב ואיטלתות. הוא היה מן הצרפתים הראשונים שתמכו במלחמת ה"שיחרור האלגירית, בתור עונש גויס לה צבא נשלח כחייל אלגיריה, אך הצטיין שם וחזר לתפקידו כשיוקרתו גבוהה עוד יותר.

הלב הרדי. פגישתו עם העתונאים הי-מקומיים היתה בחזקת הלם הודי. היה ברור כי סרבאן-שרייבר נדהם מגישת העתו-נאים, שנראתה לו כשוכביניסטי, כמילי-טריסטית וכמנותקת מכל מציאות עולמית. ואילו העתונאים נדהמו לשמוע מפיו דעות שהמריצו אחד מהם לשאול בקול רם: "מניין לו דעות כאלה? הוא מדבר כמו העולם הזה!"

אמר העורך הצרפתי: מיבצע-סיני היה אסון לישראל. בריסניה וצרפת ציפצפו על האינטרס הישראלי, והיו מבצעים את המיב-צע גם בלי ישראל. כיום מסתדרות שתי המדינות שוב עם מצריים, מתפייסות עמה, ורק ישראל נשארה שנואה על כולם, קרחה מכאן ומכאן.

הריפה עוד יותר היתה דעתו על עמדת ישראל כלפי מלחמת-השיחרור האלגירית. טען הוא: אלגיריה יכלה להיות כיום כדית ישראל, אילו נהגה ישראל אחרת, בן-בלה הוא אדם מתון, אהוד על הצרפתים, מציאותי וקריר. און הוא שונא את יש-ראל, למרות כל מה שישראל עשתה לו. גם היום יכולה ישראל לשנות את המצב, אם תנקוט יוזמה חדשה כלפי אלגיריה. סרבאן-שרייבר, שהוא עצמו ייפגש בימים הקרובים עם בן-בלה, גם רמוז מה הדרך ליוזמה חדשה: תיוך של אנשי השמאל הצרפתי, המקובלים על הערבים ועל ישראל כאחד. אך היה ברור כי תיוך כזה לא יתכן כל עוד תומכת ישראל ביסודות החשוכים ביותר של הימין הצרפתי.

רמזו רק, כאשר נשאל מדוע שמר על ביקורו בסוד כמס, השיב בחיוך: "הרי היותם עסקים עם אורח אחר" רמז זה על ביקורו של פראנזיוניו שטראוס, השנוא על סרבאן-שרייבר עוד יותר משארל דה-גול, היה בעל משמעות ברורה.

עירות

ראש רוגל

משפחת עובל ישבה בבית ידיריה שב-שכונת גני-תקדה שליד פתח-תקוה, ובי-ל-תה את ערב השבת בשיחת רעים, כאשר לפתע נכנס לחדר אחד מדיירי הסביבה. "אתה אביו של משה?" שאל את אבי ה-משפחה, אהרון. האב השיב בחיוב. "אם כך, גש מהר לבניני-המועצה. הבן שלך נפל ושבר רגל."

האב המבוהל מיהר למשרד. בחדר הי-מואר מצא את ראש המועצה, שלמה דובין, ואת בנו משה (11). "עברתי ליד הטלפון הציבורי וראיתי את הבן ועוד כמה ילדים משחקים במכשיר," סיפר ראש המועצה לאב. "גרשתי אותם משם ימשה נפל ב"ריצה ונחבל ברגל. כבר הזמנתי מונית להעביר אותו לבית-החולים."

התעניינות פתאומית. כעבור כמה דקות הגיעה המונית וראש המועצה, אשתו, הילד ואביו נסעו לבית החולים בליניסון. לאחר שהילד נתקבל לבית-החולים, חזרו (המשך בעמוד 10)

משודרת למוסלמים באריתריאה, בסומאליה ובחבש-הדרומית; ניסיון לעורר מהפכה נגד הקיסר בחבש עצמה. המלחמה בין ישראל ומצריים, הסוערת כרגע על אדמת איראן (ראה מסגרת). עלולה למצוא לה שדה-קרב נוסף גם בגבול החבשי.

אורחים בעלום שם

הצרפתי הצעיר, שטייל בארץ לאורכה ולרוחבה, לא עורר תשומת-לב מיוחדת. אמר גם, בכל מקום קשר שיחה עם אורחים פשוטים מכל הסוגים, התעניין לדעת מה דעותיהם. אולם גם זה רגיל לגבי תיירים סקרניים.

רק ביום האחרון קיבלו כמה עתונאים לפתע הזמנה לסדר למשרדי מועדון הים התיכון, להיפגש שם עם האורת. אז נודע

ישראל, ידית צרפת, שכל הספנות שלה מאילת תלויה אף היא בשער-הדמעות הי-פתוח.

שדה-קרב נוסף. זהו הבסיס האיתן לברית, שהיא חזקה יותר מבריתה של יש-ראל עם שתי השותפות האחרות שלה ב"מרחב - תורכיה ואיראן. חבש קרובה לישראל יותר מכל מדינה אחרת בעולם - ומזל לא-ישוער הוא שדוחקא בה הוקם, זמנית, מרכז האיחוד האפריקאי.

כיום אי-אפשר להסתובב בחבש מבלי להיתקל, על כל צעד ושעל, בישראלים וב-השפעה ישראלית. דוברי-עברית מנהלים שרותים חיוניים רבים. הקיסר הריאקציוני, החושש מפני רבים מן המשכילים הצעירי-רים של ארצו, סומך באופן מוחלט על הישראלים בלבד.

פעולת-הנגד הערבית הצפויה: הגברת הי-תמיכה באיבי חבש; החרפת התעמולה הי-

ת'אחק X החרפה! הטלאי הצהוב היה במשך דורות סמל הקיפות של היהודים ברחבי תבל. הטלאי הצהוב הסך סמל החרפה של שלטון הרשע. המימשל הצבאי הוא התגלמות הקיפות בישראל. המימשל הצבאי הוא התגלמות החרפה של שלטון ההסלייה. נמחוק את החרפה! הוועד היהודי-ערבי לביטול המימשל הצבאי, המאגד בקירבו את הגופים וחאשים שקיבלו על עצמם את עול המאבק, החליט להפיץ סמל אשר יאפשר לכל אדם בישראל לתת ביטוי אישי בולט לדרישתו לביטול החרפה הלאומית - המימשל-הצבאי. אות המאבק - סמל המחיקה, בצבע שחור, על רקע צהוב. אנו קוראים לאזרחי ישראל, יהודים וערבים: ריכשו את הסמל - ועזרו בכך להגדלת קרן המאבק לביטול המימשל הצבאי. עזרו את הסמל - והפגינו בכך בפומבי את מאבקכם למען הצדק והשהיון. הפיצו את הסמל - והגדילו את מחנה הלוחמים, עד שיקיף את כל אורחי המדינה. מחיר הסמל נקבע בסך לירה אחת. אם יש כמות להגדיל את תרומתך למאבק - רכוש מספר סמלים, כגודל תרומתך, והפיצם בין מכריך וידידך. את הסמלים אפשר להשיג מידי פעילי הוועד - וכן על-ידי פניה ישירה לת.ד. 23113 בתל-אביב ות.ד. 4321 בחיפה, בצירוף המחאת-דואר בסך לירה אחת לכל סמל מבוקש.

נשא בגאון - אות ביטול הקלון!

הוועד היהודי-ערבי לביטול המימשל הצבאי

כמעט אותם הדברים הושמעו בחודש שעבר בפני עתונאים ישראלים על-ידי השד האלגירי. בומאנג'ל באדיס-אבבה.